

hagelige Overveielſe. Men der er en tredie Be-
 tragtning, ſom for mig gjør det complet umu-
 ligt at tage imod dette Forſlag, og det er
 denne, at deſom Regjeringen gaaer ind
 paa at modtage et ſaadant Forſlag paa
 Finantsloven, og vi ſaa ſenere ſkulle
 til at ſtride til organiſatoriske Lov, ſom
 f. Ex. en Lov, ſom Alle vente, nemlig
 Loven om Præſternes faſte Lønning, og Alt
 hvad dermed ſtaaer i Forbindelſe, ſaa giver
 Regjeringen derved, at denne Beſtemmelſe
 forſt er ſat ind i Finantsloven, og ſaa giver
 Landſtinget dette Thing en altfor overvælden-
 de Indflydſelſe paa, hvorledes denne Lov
 ſkal være, de give ſaa dette Thing Ret til
 at indrette denne organiſatoriske Lov næſten,
 ſom det vil, idet det har i ſin Magt, naar
 det ikke kunde faae den, ſom det vilde
 have den, ligefrem at ſige: Saa nægte
 vi Berettigelſen til, at Præſternes
 Lønning høves. Dette tager ingen
 Miniſter imod, hverken jeg eller den,
 De maatte finde efter mig. — Det næſte
 Vædringsforſlag er ligeledes ſtillet af
 et Mindretal og er ligeledes blevet
 forſvaret af den ærede Ordſorger for
 Mindretallet. Jeg vil holde mig forſt
 til den Deel deraf, der gaaer ud paa,
 at et Beløb af 23,014 Rd. ſkal udredes
 af Communitetet til Kunſtacademiet.
 Jeg vil nu her ſige, at jeg ikke vil
 give nogen beſtemt Mening tilſkjende
 om, hvorvidt der er en naturlig
 Forbindelſe mellem Communitetet og
 Kunſtacademiet, eller om der ikke er
 det, hvorvidt der i Tidernes Løb kan
 være Tale om at tage dette Forhold
 under nærmere Overveielſe, eller
 hvorvidt der kan være Tale om at
 lade Communitetet bidrage Noget til
 Kunſtacademiet; dette vil jeg lade
 ſtaaе ganſke uberørt. Naar jeg ſiger,
 at jeg alſaa lader dette Spørgſmaal
 ſtaaе uberørt, ligger det egentlig
 ikke deri, at jeg har tænkt mig nogen
 Forbindelſe mellem Communitetet og
 Kunſtacademiet, men deri, at der, ſom
 alle Medlemmer jo meget godt vide,
 gjennem vore Finantsbevillinger er
 etableret det Princip, ſom jeg erkjen-
 der for rigtig, at Communitetet ſkal
 bære Univerſitetets Underbalance, og
 jeg kunde vel tænke mig, at naar man
 engang tager alle diſſe Sager under
 Overveielſe, man da kunde komme til
 det Reſultat, at man, naar ellers de
 øvrige

Diemed, ſom Univerſitetet har, kunde
 fremmes, vel vilde yde Noget til
 Kunſtacademiet fra Communitetet.
 Dette er ſom ſagt Noget, jeg ſkal
 lade ſtaaе hen. Men hvorfor jeg ikke
 vil modtage Forſlaget, ligger deri,
 at jeg ingen Garanti har for, at det,
 naar det ſtaaer paa een Finantslov,
 jo kan komme igjen. Jeg kan ikke
 overſee de Udgifter, ſom derved
 paabyrdes Communitetet, det er
 det Ene, og det Andet er dette,
 at efter det Syn, jeg har paa det
 kongelige Kunſtacademi, vil der i
 Tidens Løb nødvendigen blive gjort
 betydelige Krav paa yderligere
 Udgifter end dem, der ere i
 Dieblikket, og naar dette Krav
 kommer, og denne Forbindelſe er
 tilſtede mellem Communitetet og
 Kunſtacademiet, er jeg bange for,
 at Communitetet og Univerſitetet
 ville blive overbyrdede. — Naar
 jeg dernæſt gaaer over til Sorø
 Academi, og man der vil have, at
 33,784 Rd. 72 Sk. ſkulde fra Sorø
 Academi udredes til Kunſtanſtalterne,
 ſaa ſiger jeg — det er igjen
 hvad jeg for ſagde med Henſyn til
 Kunſtacademiet — at heller ikke
 her veed jeg, hvor Udgifterne ſkulle
 ſtandſe; ſtiller man det op for
 det ene Aar, har jeg ingen
 Garanti for, at man ikke bliver
 ved; men jeg maa derhos tilſtaaе,
 at jeg ikke kan indſee, at der
 egentlig er nogen naturlig
 Forbindelſe mellem Sorø Academi
 og de danſke Kongens
 Chronologiſke Samling paa
 Roſenborg, og heller ikke
 nogen naturlig Forbindelſe
 mellem Sorø Academi og det
 ethnographiſke Muſeum eller
 overhovedet de andre Samlinger.
 Dette er Grundene, hvorfor jeg
 heller ikke vil gaae ind paa
 dette Forſlag. — Jeg kommer
 nu til det Punkt, ſom man jo
 iſær har bebrejdet mig; det er,
 at jeg i Finantsudvalget har
 meddeelt, at jeg vilde være
 tilbøielig til at gaae ind paa
 at udrede 50,000 Rd. i 5 Aar
 fra Sorø Academi til det
 kongelige Theater. Jeg troede
 virkelig ikke, at jeg her i
 Thinget ſkulde faae nogen
 Bebreidelſe derfor. Jeg troede
 ſnarere, at det vilde blive
 erkjendt, at der deri laa en
 Smødefommen; og jeg ſkal
 ogsaa udtale min Paaffjøn-
 nelſe til Majoriteten i
 Udvalget, fordi det har
 optaget denne Tanke og
 anerkjendt, at dette er
 Noget, man kunde gjøre.
 Naar vi nu ſtille os for
 Die, hvorledes egentlig en
 fornuftig Admini-